

Έχουμε το δίκαιο με το μέρος μας (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Αύγουστο του 2019 στην ιστοσελίδα [Νέα Σκέψη](#).

Περιεχόμενο

Έχουμε το δίκαιο με το μέρος μας

ΑΝΤΡΗ ΛΟΥΚΑ 27/02/2021

Μια υπέροχη μέρα ξημέρωσε! Βγήκαν χιλιάδες στους δρόμους, μαζεύτηκαν, περπάτησαν, φώναξαν συνθήματα που είχαν δεκαετίες να ακουστούν. Σήκωσαν την αριστερή γροθιά τους και τραγούδησαν, περιφρούρησαν, δώσανε υποσχέσεις ο ένας στον άλλον πως θα τα πούνε ξανά σύντομα, πως θα βρεθούν στο δρόμο εκεί που δίνονται οι πιο αγνοί και όμορφοι αγώνες.

Δεν ήταν ένα πυροτέχνημα που έσκασε τυχαία, ούτε φιέστα κομματική. Ήταν η εκδήλωση της οργής χιλιάδων, μιας οργής που την φουντώνει κάθε μέρα που περνά η εξαθλίωση, η διαπλοκή η διαφθορά, η εκμετάλλευση, το άδαιο πορτοφόλι, οι μισθοί πείνας, η ανεργία.

Είναι οι δόσεις που τρέχουν, η εκποίηση που κρέμεται πάνω από το κεφάλι του, τα απλήρωτα επιδόματα που τον μετάντρεψαν σε ζητιάνο, η ανικανότητα του κράτους, το πλιάτσικο στη πλάτη του, η αναίδεια της εξουσίας, οι βολεμένοι που μιλούν εκ μέρους του, η υπεροψία των δυνατών απέναντι στο νόμο.

Ο λαός ξέρει καλά τους λόγους που νοιώθει οργισμένος. Τους βιώνει στο πετσί του. Απογοητεύτηκε, προδόθηκε, ξεγελάστηκε και όσο μεγαλώνουν οι ανισότητες τόσο πιο πολύ εξοργίζετε. Λείπει η πολιτική δύναμη που θα τον εμπνεύσει, χάθηκε το ηθικό πλεονέκτημα που τον γέμιζε περηφάνεια και αρχίζει να κατανοεί το ιστορικό βάρος που πέφτει πάνω του.

Παρόλη τη ζημιά που έγινε στη συνείδηση του, την ταξική του συνείδηση, οφείλει, έχει χρέος να ανατρέψει τη ζημιά, να ανατρέξει στα ιδανικά του, στην ιστορία του, να αναλάβει το μερίδιο της ευθύνης για όσα έχει επιτρέψει με την ανοχή του, οφείλει να ξυπνήσει, να συγκρουστεί και να απαιτήσει όσα δικαίως του αναλογούν. Έχει καθήκον να πάρει την τύχη του στα χέρια του, να αυτό-οργανωθεί, να συγκρουστεί, να στηρίξει όσους μπαίνουν μπροστά.

Οφείλουμε να κτίσουμε πάνω σε αυτό που ξεκίνησε, να μην σβήσει ανώδυνα. Να καταρριφθούν οι πολιτικές της ηττοπάθειας. Να διαψεύσουμε την πολιτική της μη εναλλακτικής, να αναγκαστούν να σιωπήσουν όσοι μιλούν εκ μέρους του λαού, κοιτάζοντας τον αψ'υψηλού, ενώ συνεχίζουν να κτίζουν καριέρες, αποστασιοποιημένοι από την πραγματικότητα, να πουλούν συμβιβασμούς και αυτοακυρώσεις σαν επιτυχίες. Να μιλήσει ο λαός για το λαό

Η ψευδαίσθηση της σωστής διαχείρισης έχει καταρριφθεί ήδη. Τσακώνονται ξεδιάντροπα εκ μέρους

του λαού, πάντα στη λογική της διαχείρισης, ποιος μπορεί να το κάνει καλύτερα. Ποιος είναι αυτός που μπορεί να διαχειριστεί προς όφελος όλων εμάς το σύστημα. Τα εκλογικά ποσοστά γίνονται το Α και το Ω της δικής μας ευημερίας, αλλά και εξαργύρωση της ανάλογης κρατικής χορηγίας.

Στη βουλή, εκεί πολεμούν για μας, εκεί μέσα παίζεται το μέλλον μας. Μέσα στην ίδια βουλή που σαν μαριονέτες ψηφίζουν ότι έρθει μπροστά τους για σκοπούς εναρμόνισης και συμμόρφωσης με όποια οδηγία τους δώσουν τα αφεντικά τους στην ΕΕ.

Αλλά επιμένουν όλοι πως θα δώσουν όσους αγώνες έχουν ήδη χάσει στη βουλή. Είχαν πείσει πως άλλαξαν οι καιροί και οι αγώνες δεν δίνονται πια στο δρόμο και στους χώρους δουλειάς. Προέχει η εργατική ειρήνη, η οικονομική σταθερότητα και η ανάπτυξη. Εις βάρος μας πάντα, αλλά αυτό είναι μια λεπτομέρεια.

Μέσα σε μια βδομάδα αναγκάστηκαν να αναιρέσουν, να αναδιπλωθούν, να συμπορευτούν με την θέληση του λαού, μόνο νοερά όμως, μπας και στράβωνε κάτι και τους έλεγαν εχθρούς της «νομιμότητας».

Το περασμένο Σάββατο ναι, ήταν μια υπέροχη μέρα, οι χιλιάδες λαού εξευτέλισαν την Κυβέρνηση, τα σώματα καταστολής, τα διατάγματα τους, τον αυταρχισμό τους. Εξευτέλισαν όμως και κάθε συμβιβασμένο αστικό κόμμα, τα ανάγκασαν να σκύψουν από ντροπή μπροστά στις χιλιάδες που όρθωσαν ανάστημα, κάνοντας τους να φαίνονται ακόμα πιο μικροί

Ο λαός ξέρει, και όσοι δεν ξέρουν θα τους πούμε εμείς, οι χιλιάδες που βγήκαμε στον δρόμο και φωνάξαμε αυτό που δεν λέει πια κανένας.

«Είναι ο Καπιταλισμός Ηλίθιε!»

«Τέρμα πια στις αυταπάτες ή με το κεφάλαιο ή με τους εργάτες»

«Αγώνας, Ρήξη, Ανατροπή»

«Η Ιστορία γράφεται με ανυπακοή και πάλι ταξική»

Να κτιστούν συνειδήσεις σύντροφοι, να δακτυλοδείξουμε κάθε υπηρέτη του βρώμικου συστήματος τους. Να φωνάζουμε με όλη μας τη δύναμη σε κάθε συμβιβασμένο, πως είναι το σύστημα που υπηρετούν η αιτία.

Να φτύσουμε στα μούτρα τους κάθε ξέπλυμά που κάνουν γιατί εμείς ξέρουμε, και όσοι δεν το ξέρουν να το μάθουν!

Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να βάλει πάνω από τα κέρδη τον άνθρωπο. Μόνο να πατάει πάνω του μπορεί για να θεριεύει. Δεν επιβιώνει αν δεν πατήσει πάνω σε σώματα, αν δεν τα λιώσει, αν δεν τα ξεζουμίσει, αν δεν εκμεταλλευτεί κάθε σταγόνα ιδρώτα.

Να μιλήσουμε σύντροφοι για σοσιαλισμό, να ανάψουμε τον φάρο που πρέπει να καθοδηγεί κάθε βήμα μας γιατί ο δικός μας φάρος δεν ανοίγει επιλεκτικά μόνο σε επετείους, άχρωμα και άοσμα, σαν από καθήκον, εμείς τον θέλουμε να λειτουργεί καθημερινά, όχι μόνο 1 μέρα τυπικά και θα τον ανάβουμε με κάθε κόστος, να δείχνει το δρόμο σε όσους έχουν χαθεί, σε όσους ψάχνουν τον δρόμο τους.

Δεν περιμένουμε από τους υπηρέτες να γίνουν σωτήρες όταν δεν μπορούν καν να μιλήσουν, μόνο να ψελλίζουν και να μετρούν ήττες. Ποιος μπορεί να κοιτάξει τον λαό μέσα στα μάτια και να πει «Ναι εγώ δεν σε πούλησα» ή «Ναι εγώ δεν σιώπησα» χωρίς να ντραπεί;

Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει τη λογική της διαχείρισης όταν όλοι έχουν σαν στόχο να γίνουν οι διαχειριστές; Οι εξαρτήσεις της διαχείρισης και της διαπλοκής δεν είναι πια απλά βαρίδια, έχουν γίνει πέτρες δεμένες στο λαιμό τους που τους καταρακυλάνε σε έναν ατέλειωτο κατήφορο που ούτε οι ίδιοι δεν ξέρουν πότε θα πιάσουν πάτο.

Ο λαός δεν είναι πελάτης και δεν μπορεί να μετράει σαν τζίρος για μια χορηγία. Όσοι μιλούν για πελάτες να μιλήσουν και για ισολογισμούς, κέρδη και ζημιές για να μην βιάζουν άλλο την ιδεολογία και να μην θυματοποιούν τους αδαής. Τότε κανείς δεν θα έχει αυταπάτες, ούτε θα περίμενε κάτι περισσότερο από όλους αυτούς. Να πουν στον λαό έντιμα πως δεν θέλουν να δημιουργήσουν ρωγμές στο καπιταλιστικό οικοδόμημα και πως θα σουβατίζουν κάθε ρωγμή που πάει να ανοίξει για να συνεχίσουν να συντηρούν το οικοδόμημα με κάθε τρόπο έτσι ώστε να μην καταρρεύσει. Να τα πουν για να επιλέξει ο λαός αν χρειάζεται κτίστη ή πογιατζή/διακοσμητή.

Ρωγμές σημαίνει απεργίες, παναπεργίες, σύγκρουση με κατεστημένα, ξεκαθάρισμα από σάπια μήλα, λαός στους δρόμους, οργανωμένα με αιτήματα συγκεκριμένα και οργανωμένη πάλη μέχρι να κερδηθούν. Σημαίνει άρνηση διορισμών, παραιτήσεις από κάθε πόστο ενσωμάτωσης, σύγκρουση με κατεστημένα, αποχή από κάθε διαδικασία εκμετάλλευσης, προάσπιση με κάθε κόστος της τάξης σου.

Μια χορηγία όμως εξαγοράζει την «εργατική ειρήνη», μια διαφήμιση πώλησης ακινήτων από εκποιήσεις συντηρεί εφημερίδες, με μια ευνοϊκή διαχείριση δανείου διασφαλίζει τροποποιήσεις σε νομοθεσίες, οι διορισμοί φροντίζουν το μοίρασμα της πίττας.

Αυτές τις ρωγμές δεν μπορούν να τις κάνουν όσοι είναι μέρος της διαπλοκής που δημιουργεί το καπιταλιστικό σύστημα ή όσοι έχουν εμπλεκόμενα συμφέροντα. Έχουν φτιάξει καριέρες, επιχειρήσεις, εταιρείες με εταιρικά δάνεια, έχουν εξαρτήσεις οικονομικές, έχουν φιλοδοξίες. Το συντηρούν και τους συντηρεί το σύστημα. Σέβονται τους κανόνες του καπιταλισμού και έχουν εναρμονιστεί με τις απαιτήσεις του. Για αυτό κανείς πια δεν μιλάει για ρωγμές, πόσο μάλλον για ανατροπές, μόνο να δικαιολογούν μπορούν κάθε επώδυνο συμβιβασμό της εργατικής τάξης.

Οι ρωγμές θα γίνουν όταν εμείς το αποφασίσουμε, ο λαός θα τις κάνει, όσοι έχουν χέρια καθαρά!

Για αυτό σύντροφε δεν τους συμφέρει να στοχεύουμε τις αιτίες. Σε κανέναν δεν συμφέρει. Αν μιλήσουν όσοι όφειλαν να μιλήσουν για τις αιτίες της οργής σου, τότε θα ήξερες που να στοχεύσεις και αυτό είναι επικίνδυνο, πλήττει την οικονομία τους. Αν μιλήσουν θα πρέπει μετά τα λόγια να γίνουν πράξεις. Προϋποθέτει σύγκρουση, οργάνωση και διεκδίκηση.

Το σημαντικό για όλους είναι η αιτία να μένει στο απυρόβλητο. Να διαχειριστούν οι μεν καλύτερα από τους δε.

Και όμως, δεν είναι μόνο η Κυβέρνηση η αιτία. Δεν είναι η ανυπαρξία της βουλής η αιτία. Δεν είναι θέμα ανικανότητας, ούτε θέμα διαχείρισης. Δεν μπορεί να υπάρξει σωστή διαχείριση!

Η αιτία είναι μια και μόνο ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ! Αν δεν στοχεύσεις στη ρίζα του θα συνεχίζει να καταβροχθίζει ζωές και εδώ και σε κάθε γωνιά της γης.

Υπάρχει εναλλακτική; Δυστυχώς σαν επιλογή στη βουλή όχι. Απαιτείται ένα Κομμουνιστικό Κόμμα στην Κύπρο που θα μπει μπροστά.

Μπορούμε όμως ναι, να ξανακτίσουμε την συνείδηση μας, να δούμε όσους μας εκμεταλλεύονται σαν ταξικούς εχθρούς, να προασπιζόμαστε την τάξη μας σε κάθε χώρο δουλείας, να τρέμουμε από οργή για κάθε αδικία που συμβαίνει μπροστά μας, να παλεύουμε για οργάνωση και διεκδίκηση, να απαιτούμε εξηγήσεις, να είμαστε παρούσες και παρόντες σε κάθε αγώνα μικρό ή μεγάλο που θα

δημιουργεί ρωγμές.

Να διεκδικείς Σύντροφε και Συντρόφισσα, κυρίως να μιλάς για όσα σε πνίγουν, να τα φωνάζεις, ψάξε ξανά μέσα στην ιδεολογία σου, βρες ποιοι μιλούν με κόστος, χωρίς συνδιαλλαγές, χωρίς κρυφές ατζέντες. Καθαροί για να μπορούμε να κοιτούμε τους ανθρώπους στα μάτια, να είμαστε ο κάθε ένας από εμάς η έμπνευση για ένα καλύτερο κόσμο. Μέσω του παραδείγματος του καθενός από εμάς να εμπνέουμε και να καθοδηγούμε για διεκδίκηση.

Να φωνάζεις με όλη τη δύναμη της ψυχής σου:

Έχουμε το δίκαιο με το μέρος μας!

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Νέα Σκέψη \(Ιστοσελίδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Πορείες 'Ως Δάμε'](#), [Δεκαετία 2020-2029](#), [2021](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

<https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:neaskepsi:osdame&rev=1615631677>

Last update: **2021/03/13 10:34**

